

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XXXI.

Březen 2025

Draží čtenáři!

Únor nám ukázal sílu a moc sklíčit mrazem i bouřlivé vody. Slunce zase, že ani led před jeho paprsky neobstojí. Ať je to již jakkoliv, jaro je tady! Ptáci dávají jasně najevo, že jim od jarní exploze nezabrání ani případný mrazík. Nebude to trvat dlouho a prostor zavoní a ožije.

Vstupem do postního období se nabízí příležitost nastartovat, tak jako probouzející se příroda, radost z očekávání. Víme, že přípravy na veliké události do našeho života patří, bez nich by člověk mnohé propásl. Přes všechny těžkosti je dobré se těšit. Jak na něco, tak na někoho. To může být i dobrým předsevzetím do postní doby. Těšte se a povzbuzujte, Pán je stále s námi! Při pohledu na ukřižovaného můžeme lépe pochopit, že všechny bolesti, které neseme, On nese s námi.

Přeji každému, aby postní doba nebyla časem zasmušilosti, ale dobou radostného očekávání. To, že jsme jen prach a opět se do něj navrátíme, nám při vědomí vzkříšeného Krista, radost nevezme. Moc bych přál všem, kteří se připravují na přijetí svátostí o Velikonocích, aby jejich láska, naplněná nadějí a vírou, byla pevná.

Jubilejní Svatý rok nás přivádí blíže k srdci Boha živého. Využijme příležitosti ke smíření s Bohem i s lidmi.

Vyprošuji vám požehnání.

Váš Filip

BŘEZEN VE FARNOSTI

Aktuality sledujte, prosím, na nástěnce, v ohláškách, na webu a Fb.

Setkání Sekulárního františkánského řádu

se bude konat v **neděli 2. března**. Ve 14.00 hodin možnost společné modlitby růžence. Mše svatá začíná ve 14.30 hodin v kapli sv. Michala. Hostem na setkání po mši bude bratr Jakub Sadílek OFM.

„Chvály ve středu“

probíhají u Panny Marie Sněžné každou středu od 19.30 hodin. Rozpis najdete na webové stránce www.chvalyvestredu.cz, na našem webu a na nástěnkách.)

Hračky pro Ukrajinu

Stále sbíráme terapeutické hračky (nejlépe plyšáky a panenky) pro děti na Ukrajině traumatizované válkou.

Farní (masopustní) kavárna

se bude v březnu konat oproti zvyklostem první neděli v měsíci, tedy **2. března**. Všichni jste zváni již po skončení ranní mše svaté a posezení bude pokračovat i po mši svaté pro rodiny s dětmi. Těšíme se na vás a na vaše dobroty!

Popeleční středa, den přísného postu a udělování popelce – 5. března!

Přednáška o Turínském plátně

Společenství Cestou k životu srdečně zve na přednášku o Turínském plátně. Přednáška se koná v **úterý 11. března od 19.00 hodin v refektáři** kláštera u Panny Marie Sněžné. Přednáší ak. mal. Pavel Šlegl. Při přednášce bude využit italský dokument „Turínské plátno znamená proroka Jonáše“.

Přeji požehnaný čas!

*Hana Bartková
ze společenství Cestou k životu*

Společenství Cestou k životu srdečně zve

na přednášku

TURÍNSKÉ PLÁTNO

DNE 11. 3. V 19.00 HODIN

V REFEKTÁŘI KLÁŠTERA

U PANNY MARIE SNĚŽNÉ

přednáší

ak.mal. **Pavel Šlegl**

Při přednášce bude využit italský dokument
„Turínské plátno znamená proroka Jonáše“

Pomazání nemocných

se bude udělovat **ve středu 12. března** při mši sv. v **8.00 hodin**. Arch k zapísování je připraven v sakristii.

* * *

V úterý 8. dubna v 19.30 hodin se bude v našem kostele konat **koncert** Vokálního společenství **Cantio** s názvem „Postní zastavení“. Program najdete na nástěnkách, na webu a na naší Fb-stránce.

Už nyní oznamujeme, že **na Květnou neděli v neděli 13. dubna** bude jako každý rok spojená mše svatá v 9.30 hodin. V odpoledních hodinách se můžete zúčastnit Křížové cesty na Petříně. Podrobnosti včas oznámíme.

* * *

Křížovnický domácí hospic prosí o podporu

Všechny vás moc zdravím! Možná jste někteří na Fb zaznamenali, že jsme s Boží pomocí konečně otevřeli službu Křížovnického domácího hospice (krizovnickapomoc.cz). Zatím bez zdravotních pojišťoven, to bude další krok. Momentálně máme v péči tři pacienty, a také skvělý tým. Jedna pacientka mohla díky naší službě zůstat až do konce života ve svém domově.

Moc prosím, pokud máte možnost finančně nás podpořit, než dosáhneme na granty, bude to pro nás významné. Sháníme nyní peníze na certifikované kurzy pro sestry a sociální pracovníky, jejichž odbornost je důležitá pro kvalitu poskytované péče (cena takových kurzů je 10 až 15 tisíc korun na osobu). Peníze potřebujeme i na nákup materiálu.

Zároveň prosíme o doporučení a seznámení s námi kohokoliv, koho by naše služba z jakéhokoliv důvodu zaujala. Děkujeme za předání kontaktu.

Na naše dobrodince pamatujeme v modlitbě a obětech mše sv. Je samozřejmé, že na vyžádání vystavujeme potvrzení o daru, pokud není uveden kontakt, a podobně.

Číslo účtu pro dary je:
2103096585/2010

*Srdečně zdravím a přeji požehnané dny!
Gábina Suchlová*

OHLÉDNUTÍ

Bratři v Izraeli

Několik našich bratří, spolu s bratry ze Slovenska, se v polovině září 2023 vydalo na společnou desetidenní pouť do Izraele...

Svatá země 2023 – cesta do Perly františkánských misii (část 16.)

Od Zdi nářků pokračujeme Židovskou čtvrtí Starého města k Siónské bráně (foto 1 a 2), kterou se vychází na vlastní horu Sión, která leží mimo hradby Starého města.

Cestou se setkáváme s jevem, o kterém nám už br. Karol vyprávěl. Ortodoxní židé nejsou křesťanům vůbec nakloněni. Mladý žid, který z brány kráčí proti nám, si při pohledu na nás odplivne na zem. To je zde zcela běžné. My však míříme k Opatství Zesnutí Panny Marie se stejnojmenným kostelem (foto 3). Sídlí zde bratři benediktýni německé provincie, kteří toto místo dostali k spravování už roku 1906. Tady stával první kostel už v 5. století, nicméně byl zničen a současná stavba pochází ze začátku 20. století. Uvnitř obdivujeme nádherné mozaiky na stěnách kaplí i na podlaze (foto 4).

Po schodech sestupujeme do podzemních prostor, kde se nachází místo, kde podle tradice došlo k Zesnutí Panny Marie a jejímu Nanebevzetí s tělem i duší (foto 5).

Kousek od opatství je bývalý klášter bratří františkánů, je to ona budova, ve které je tzv. Večeřadlo. Historie tohoto místa a přítomnosti františkánů zde je velmi složitá. V současnosti je budova spravována taktéž německou organizací. To jen na vysvětlenou, proč se tuto místnost podařilo spatřit jen nemnoha z nás. Někteří bratři se totiž vydali shánět něco k občerstvení a jen malá skupinka vyrazila k Večeřadlu (později se dozvíme, že těch údajných zaručeně pravých

Večeřadel je v Jeruzalémě víc). V poslední minutce, než paní vrátná zavřela dveře, jsme stačili alespoň strčit nohu na podlahu a cvaknout pár fotek (foto 6).

Ostatní už později měli smůlu, přes německou přesnost nejel vlak ani v Jeruzalémě. Hned za rohem jsme také navštívili hrob krále Davida (foto 7), který je pro židy extrémně posvátným místem. A jaké se na nás usmívá štěstí... branka ke schodům na střechu Večeřadla je otevřená.

Můžeme se tak pokochat výhledem např. na Olivovou horu (foto 8). Odtud se vydáváme zpět do hradeb Starého města, tentokrát do Arménské čtvrti, ale o tom až příště...

Br. Jeremiáš

Beseda s volontérem

Začátkem února přijel z Ukrajiny Robert, který rozváží naše humanitární sbírky, aby nám v refektáři kláštera povyprávěl o své práci. Zájemců o besedu přišlo přes 60 a mnozí přinesli „něco do domácnosti“: léky, berle, pleny, zdravotnický materiál. Fronta na čaj, kávu a koláče byla přes půl refektáře, ale i to jsme zvládli. Celou besedu simultánně překládala do ukrajinštiny skvělá Ivanka Karpa, která má zkušenosti z mnohem větších akcí. Svého kolegu si přijel poslechnout i Honza ze Zdravotního zajištění, s nímž jsme tuhle spolupráci před asi dvěma roky začínali. Takže na dotazy nakonec odpovídali oba.

V první části večera Robert promítal a vyprávěl příběhy lidí, se kterými spolupracuje, i těch, kterým pomáhá. Z některých mrazilo, ale jiné naplňovaly člověka hrdostí, s jakými lidmi je tak trochu na jedné lodi.

Po pauze byl prostor na dotazy, které byly trefné a plné zájmu i znalosti situace – nikdo z nás už není „humanitární nováček“.

Přišla řeč i na těžkosti, s nimiž se dobrovolníci čím dál častěji potýkají (vyhrůžky, útoky na auta apod.)

Nakonec se vybrala i velká finanční částka na pohonné hmoty a další podporu.

Ještě po skončení postávaly před klášterem diskutující skupinky.

Mně se moc líbilo, že se u nás setkala společenství, která o sobě sice vědí a spolupracují, ale často se znají jen po telefonu nebo z doslechu. Jejich seznamování ve frontě na čaj stylem „nejste vy ta...“ anebo „neznáme se

náhodou z...“ nás rozehrálo víc než ten čaj. Přišli známí z PMS i z Nejsvětějšího Srdce, ze Spořilova, z organizace Dignity, ze sv. Ignáce, z Kryjivky a z party kolem Hájku... pár lidí jsem viděla poprvé a věřím, že díky tomuhle setkání vymyslíme další možnosti pomoci. Kéž by jí nebylo potřeba.

Síma Laštůvková

BL. ODORIK Z PORDENONE U PMS (16.)

Odorik ve východní Číně

Dalším městem, jímž Odorik kolem roku 1324 projížděl a v němž tentokrát zaznamenal přítomnost jak křesťanů, tak muslimů, bylo Chang-čou (v dobových prepisech *Cansaia*, *Chunsai*, *Cunsai* apod.). Odorik zde navštívil další z františkánských sídel na východním pobřeží Číny. Toto *locus fratrum minorum* však již nezmiňuje Jan Marignola, který Chang-čou procházel roku 1347. Zdá se tedy, že v té době již bylo opuštěné. Toto přístavní město na východě Číny se v Odorikově době

nazývalo Lin-an; dnešní jméno dostalo až roku 1366. Evropské jméno *Quinsay, Chinsai, Campsay, Cansaia, Casaie* apod. bylo odvozeno od arabského *al-Chansá*– tento název pak zřejmě od čínského označení *sing-caj* (行在 *xīngzài*), respektive *sing-caj-suo* (行在所 *xīngzàisuǒ*), „dočasné sídlo panovníka“. V některých rukopisech je doplněno epitetem *Celum, Civitas celi; Il Gielo; el ziello, la zità del ziello* („Nebesa“ či „Město Nebes“), což je zjevné nedorozumění. Pravděpodobně bylo myšleno jako „město syna Nebes“, tedy čínského císaře.

Přítomnost muslimů („Saracénů“) ve městě mimo jiné dosvědčuje skutečnost, že za dynastie Jüan v Chang-čou existovalo Osm pavilónů, které obývali bohatí muslimové z Arábie a Turkestánu. Také nejvýznamnější arabský cestovatel a kartograf středověku Ibn Batúta, původem z Maroka, psal, že „*muslimové jsou zde v neobvykle velkém počtu*“. Přítomnost muslimů v Chang-čou připomíná mešita Feng-chuang-s' (鳳凰寺 *Fènghuáng Sì*, „Mešita fénixe“), známá též jako Čen-t'iao-s' (真教寺 *Zhēnjiào Sì*, „Mešita pravého náboženství“), postavená za dynastie Tchang. Za dynastie Sung mešita vyhořela do základů a za dynastie Jüan byla renovována jistým Aláuddínem ze Střední Asie. Odorik věnuje Chang-čou velkou pozornost – a to po zásluze. Před rokem 1276, kdy bylo dobyto Bajanem (1236–1295), generálem a prvním ministrem chána Chubilaje, bylo hlavním městem Jihosungské říše (v letech 1123–1276). Patřilo k největším a nejvýstavnějším městům v Číně. Od 13. do 15. století to bylo největší město světa s 1 miliónem až 2 milióny obyvatel. Tato skutečnost se odráží i v superlativech, jichž se mu dostalo v rukopisech Odorikova cestopisu. Zatímco některé uvádějí pouze, že „*je větší než ostatní, jež jsem spatřil*“, jiné přímo uvádějí, že „*je větší než kterékoli z těch, jež jsou dnes na světě*“. Jako největší město na světě ho označovali i jiní středověcí cestovatelé, např. Ibn Batúta, který navštívil Chang-čou (*al-Chansá*) asi dvacet let po Odorikovi: „*Je to největší město, jaké jsem kdy viděl na tváři země.*“

mešita Feng-chuang-s' (současná podoba)

V tomto městě si Odorik všímá i demografických údajů a uvádí, že ve městě bylo osmdesát pět *tumanů* obyvatel a čtyři další *tumany* „Saracénů“. Vedle nich tam byli křesťané, obchodníci a jiní, kteří tudy pouze procházeli: „*Jsou tam ohně osmdesáti pěti tumanů. A Saracéni mají čtyři, což dohromady dává osmdesát devět; jeden pak tuman činí deset tisíc ohňů [= domácností]. Z ostatních národů někteří jsou křesťané, někteří obchodníci a někteří pouze procházejí.*“ – Jeden *tuman* odpovídal deseti tisícům „ohňů“. Termín *tuman* byl odvozen od obecného altajského slova *tümen* (deset tisíc). Nevíme, z jakých údajů Odorik vycházel, ale zřejmě byly nadhodnocené: 89 *tumanů* po deseti tisících ohních = 890 000 „ohňů“ (domácností?). Pokud použijeme běžnou čínskou demografickou jednotku *chu* (戶 *hù*, domácnost), která zpravidla čítala 3 až 4 lidi, dostaneme se na počet obyvatel kolem tří milionů.

na břehu Západního jezera

Dalším městem s křesťanskou komunitou ve východní Číně, které Odorik navštívil, bylo Jang-čou (*Iamzai, Iancy, Ianzu* apod.), „*kde je sídlo menších bratří. A v tomto městě jsou i nestoriánské kostely.*“ V některých rukopisech je upřesněno, že tam byly tři nestoriánské kostely. To je jediná Odorikova informace o náboženské situaci v tomto městě. Odorik nezmiňuje přítomnost muslimů, kteří tentokrát jeho pozornosti unikli. I ve městě Jang-čou, za dynastie Sung velmi rušném obchodním městě, byla muslimská komunita, stejně jako v dalších významných městech na pobřeží jihovýchodní a východní Číny. Nejstarší a největší mešitou ve městě je Sien-che-s' (仙鶴寺 *Xiānhè Sì*, „Mešita nesmrtelného jeřába“), postavená kolem roku 1275 jistým Pchu-cha-tingem (Burh ad-Dín?), muslimským duchovním, který byl údajně potomkem proroka Mohameda v šestnácté generaci.

mešita Sien-che-s' (současný stav)

V Jang-čou byla silná křesťanská komunita, zejména janovských kupců. Dochoval se např. náhrobní kámen z hrobu Kateřiny Vilioni (Katarina Vilioni), příslušnice janovské kupecké rodiny. Na kameni je scéna umučení sv. Kateřiny.

Překlad nápisu:

† Ve jménu Páně, amen. Zde leží
Kateřina, dcera kdysi pana

Dominika de Vilioni, jež zemřela
léta Páně tisícího třístého
čtyřicátého druhého, v měsíci červnu. +

Dr. Vladimír Liščák

(pokračování příště)

K ZAMYŠLENÍ

Sedm dní v týdnu, sedmkrát téma k úvaze...

*Kristus Ježíš zvěstoval pokoj,
pokoj těm, kdo jsou dalecí,
i těm, kteří jsou blízcí.
Ef 2,17*

*Láska nezná strach; dokonalá láska
strach zahání.
Kdo se bojí, nedošel dokonalosti
v lásce.
1 Jan 4,18*

*Hlasitě jsem volal k Hospodinu,
a vyslyšel mě.
Klidně jsem ulehl a usnul.
Žl 3,5–6*

*Hospodine,
jenom ty nám můžeš
zjednat pokoj.
Iz 26,12*

*Já v tvé milosrdenství však doufám,
moje srdce jása nad tvou spásou.
Budu zpívat Hospodinu,
neboť se mně zastal.
Ž 13,6*

*V tom je láska: ne, že my jsme si
zamilovali Boha,
ale že on si zamiloval nás
a poslal svého Syna jako oběť smíření
za naše hříchy.
1 Jan 4,10*

*Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se doprostřed a řekl:
„Pokoj vám.“
Jan 20,26*

*Redakce děkuje za inspiraci
sestrám Paulínkám*

Postní zastavení

Vokálního společenství Cantio

Postní zpěvy renesance a raného baroka

Úterý 8. dubna 19:30

Kostel Panny Marie Sněžné

Praha, Jungmannovo náměstí

Vstupné dobrovolné

Vokální společenství Cantio

Ženské vokální společenství Cantio vzniklo v roce 1996 a po celou dobu své existence se věnuje interpretaci nejstarší české a evropské vícehlasé vokální hudby z období středověku, renesance (např. Speciálník královéhradecký z konce 15. století, Franusův kancionál z roku 1505, duchovní zpěvy z Korsiky aj.) a raného baroka.

<https://www.facebook.com/SpolecenstviCantio>

Pravidelné bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9.00, 10.15 (pro rodiny s dětmi), 11.30, 18.00

denně: 17.30 modlitba růžence

čtvrtek: 19.00–20.00 tichá adorace v kapli sv. Michala

Pobožnost u hrobu 14 mučedníků bude v sobotu 15. 3. v 19.00 hodin.

Příspěvek

na provoz farnosti

Příspěvek PMS

na rekonstrukci elektřiny

Fara: Jungmannovo náměstí 18, Praha 1, pms@efara.cz, tel.: 222 246 243

Farář: P. Filip Jan Rathouský OFM

Farní vikář: P. Bonaventura Ondřej Čapek OFM

Hodiny pro veřejnost: Čt 14–16.00; Pá 9–11.30 (jiné dny v týdnu pouze po předchozí domluvě s farářem nebo vikářem)

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz

Za aktuální reportáže a přípravu snímků redakce děkuje Zuzaně Rebcové a za snímky samotné všem jejich autorům.

Redakce: A. a Z. Bohdaneckých, Ž. Ludviková, snezenka.farni@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla je 20. 3. 2025.

Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 20 Kč. Neprodejné.

Dobrovolné příspěvky vhazujte do pokladničky v kostele.